

ציג.

1. ענה ואמר הן אנה
היה גברך ארבעה שנים
המליכין ביטוי בן חורבן
לא אמר בן חורבן
די רביעאה כמה לבר
אלהן: ואלא 2 כה
2. לך ארצו הצרקה והן
בשבת המצות כיום הזה
לאיש ולתורה וליחשבי
יירושלם ולכל ישראל
הקריבים ותרדוקים ככל
האצרות אשר הורדום
כן כמעלם אשר מעלו
בהן:
3. אמרתי אעלה בחמור
אחזק כססניו וידי נא
שדך כחשכולות הנפץ
ורחי אפך כחשופים:

גדולים לזקנים יותר ממלאכי השמים.
ומלאך לבקור דמכיו ויריה די רביע
ישאל על פניהם. השתמחה אלס:
הוא. שיהיו זהם לזקנים הרבה ולא ע.
לחמר דלמחר (ספוד דף מה):
חמה וז אין לו אלא כל אחד וכו':
וכנה איש רובק על סוד אדום:
זוכריה חמי: כל העולם כולו ללילה.

שיר השירים ז ט
 4. רִאֲתִי הַלֵּילָה וְהִנֵּה
 אֵשׁ רֹכֵב עַל סוֹס
 וְהוּא עֹמֵד בֵּין הַדְּרוֹסִים
 אֲשֶׁר כְּמִצְלָה וְאֶחָדִי
 סוֹסִים אֲרָמִים שָׂרָם
 וְלִבָּם: זכרה א ח
 5. הָאִישׁ מִלְחָמָה יִי
 שְׁמוֹ: שְׁמוֹ טו ג
 6. וְיִדִּי אִמָּן בַּת הַדָּקָה
 הִיא אֲסֹתֵר בַּת דָּדוֹ
 בִּי אֵין יָלֵף אֶב אֶם
 וְנִצְנָעָה יֵשֶׁת תֶּאֱרֹךְ וְטוֹבֵת
 מִיָּרָאָה וּבְמוֹת אֲבִיהָ
 וְאִמָּה לִקְחָה מִרְדֵּכִי לוֹ
 אֲסֹתֵר ב ז
 7. הָאִשְׁרָה: לַעֲזֹלָה
 רָחִיב וְנִרְחָמִיךְ אוֹבִישׁ:

תמר זה אין לו אלא לב אחד וכו':
והנה איש רוכב על סוס אדום.
והרכיב תכיר: כל העולם כולו ללילה.
ממני ששפתחו לללל: ופוא עומד.
הממיד הקב"ה עלמו בזכות ההדסים
שנעלה: האומר לעולם לללל.
שיושבת במלכותו: חרבי. לון חרבו
ההים (נבאליס ח): שדוקים. נבאליס
ואח"כ נעשו לנבים שנעמל כל הדקים
נה מעמל: סופים חירא מעלי
לללל. מדקלמר שזדוס היה רמו
ללללל. ורבעו. מנייה משלל ועוציה:
לליכן אולו. כשילא מן הככש דמו
לה מדבר להו כדולה מכובי: בעין
הדע ממו. שהיו מסתכלים בנה עין
הדע ממנין כהן בקור עטשו.
בזאות רוק שרקקו אומות העולם
שכרכל שומרין אלה מה יש ללל
השפתחיהם לללל: היו אומר זה
מנייה משלל ועוציה. אלהם חורו
לאחר אלל יהושע כהן גדול: ודיאל
לליכן אול. ששהשלו חמירי למין
ככש האש שזה השולן עממס:
ככש נללל נללל ככל ככשכרכל.

ישעיהו סד כז
8. שמע נא יהושע
הבן הנדבול אתה ורעיו
הישיבים לפניך כי אנשי
מופת המה כי הנני מביא
את עבדי צמחזכריה ג ח
9. פסילי אלהיהם
תשרפון באש לא תחמד
בסף זהב עליהם ולא תקח
לקחן וקחם בו כי
תועבת יי אלהיך הוא:

ואת העולם כולו לדם כיון שנסתכל בהגיה מישראל ו
אשר במצולה ואין הדסים אלא דיקים ¹⁰ שנאמר ¹¹ ויהי
לצולה חרבי ונהרותך אוביש מיד מלאים רוגז נעשים
¹² סוסים חירום מעלי לחלמא: ורכב להיכא (אזול) ¹³ אז
¹⁴ ויר' יוחנן אמר עלו לארץ ישראל ונשאו נשים והולידו

[illegible]

לִידוֹ בָּנִים וּבָנוֹת שְׁנֵאֵמָר *שָׁמַע נָא יְהוֹשֻׁעַ הַכֹּהֵן הַגָּדוֹל
הֵם אֲנִשִּׁים שֶׁנִּעְשָׂה לָהֶן מוֹפֵת הוּא אוֹמֵר זֶה חֲנִיָּה
נִהְיָא רַבָּא כַּמְבְּרִיא וְשִׁמְוָאֵל אָמַר לֵאחָיוּ בִּזְרָא
שֶׁל מִצְרַיִם אִינִי *וְהַתֵּנִי *תוֹדוֹם הָרֹפֵא אָמַר אֵין
יוֹחִינָן הָאֵם שָׁלָה שְׂבִיל שָׁלָא תַלְדוּ וְזוּרִי אִינִי
וְדִנְיָא וְנוֹכְרִדְנֵר הַקָּבִ"ה אָמַר נִיזִיל דִּנְיָאֵל מֵהֶבֶא
בָּא דְלֹא לִיקִים כִּי *פְּסִילִי אֱלֹהִים תִּשְׁרֹפֹן כַּאֲשֶׁר
לְאֱלֹהִיהָ כְּנוּרָא וּמִנִּין דְּסַנִּיד לִיָּה דְכֹתִיב *בְּאֲדִין
*כִּי אָמַר ה' צְבָאוֹת אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל אֵל אַחָב בֶּן
קֶרַח וְגו' וְכֹתִיב *וְלוֹקַח מֵהֶם קִלְעָה לְכָל גִּלּוֹת יְהוּדָה
קֵלֶם מִלֶּךְ בָּבֶל כַּאֲשֶׁר שָׂרְפָם לֹא נִאֲמַר אֵלָא
לְמַד שֶׁשְּׂעָשָׂאן קַלְיוֹת *וְעֵין אֲשֶׁר עָשׂוּ נִבְלָה בִּישְׂרָאֵל
דְּבִדְנָר אַחָב אָמַר לֵה כֹה אָמַר ה' הַשְׁמִיעֵנִי אֵל צִדְקִיָּה
בְּהִרְתָּ לִּי לֵאבֹהָ אָמַר לֵה אֱלֹהִים שֶׁ אֵלֹו שֹׁנָא
שִׁדְרַתְּנָהוּ לִגְבִי אַבֹּהָ אָמַר לֵהוּ מָאֵן אָמַר לִכּוֹן אָמַר
תִּינְהוּ וְאָמַר לִי אֲסוּר אָמַר לִיָּה אָנֹן נִבְיָא
אֵנָּה בְּעִינָא דְאִיבְדִּיקִנּוּ כִּי הִיכִי דְבִדְקִיתְנֵהוּ לַחֲנִיָּה
אָמַר לֵהוּ בַּחֲרוּ לִכּוֹן מָאֵן דְּבַעֲתוּ בְּהִרְיֹכוֹ אָמַר וְיֹשֻׁעַ
חֲתִיתוּהוּ שְׂדִינְהוּ אִינְהוּ אִיקְלֹו יְהוֹשֻׁעַ כֵּהֵן גָּדוֹל אִיחִירוֹכִי
יִמְלֹאֵךְ ה' וְגו' וְכֹתִיב *וַיֹּאמֶר ה' אֵל הַשֶּׁמֶן יִגְעַר ה' כִּךְ
הוֹתֵם גִּזְרָא חֲנִיָּה מִיִּשְׁאֵל וְעֻזְרִיָּה אֵל אֲהִינָּה כֹהֵן כָּלִל
פְּרוּתָא לֹא הוּא רִשְׁעִים כְּהֹדִיָּה וְלֹא אֲחִירֹיכִי רִשְׁוֹתָא
וְיִינוּ דְאָמְרִי אִינִשִּׁי תִרִי אוּדִי יִבְשִׁי וְחַד רִמְיָבָא אוֹקֶרֶן
נִינּוּ נִשְׁאִין נָשִׁים שְׂאִין תְּגוּנוֹת לְכַהֲנָה וְלֹא מִיחָה בֵּהֶן
יִשַׁע לְלִכְוֹשׁ בְּגָדִים צֹאִים אֵלָא מִלְּמֹד שְׂהוּוּ בְּנֵי נִשְׁאִים
וְעוֹם דְּרִשׁ בֵּר קִפְרָא בְּצִיפּוּרִי מֵאִי דְכֹתִיב *שֵׁשׁ שִׁעְשׁוּרִים
וְעוֹם מִשֵּׁשׁ וְכִי דְרָכּוֹ שֶׁל בְּעוֹז לִיתֵּן מִתְּנָה שֵׁשׁ שִׁעְשׁוּרִים
אֵלָּא

יהושע אומר ברוך טבעו וחס"א עלו לא" ונשאו נשים ו
אתה ורעך היושבים לפניה כי אנשי מופת המה אצל
אבותימישאל ועזריה ודניאל להיכן אול אמר רב למיכאל
דאפסמסא ור' יוחנן אמר לאתויי חזירי דאלכסנדרריא
דפסחא חזירה יוצא מאלכסנדריא של מצרים שאין
כלא דתיתיהו ת"ר שלשה היו באותה עצה הקב"ה
דלא לימרו בזכותיה איתנצל ודניאל אמר איזיל
גנובוכדנצר אמר יזיל דניאל מהכא דלא לימרו קליי
ממלכא נבוכדנצר נפל על אנפיה ולדניאל סגיד וגו'
קוליה ואל צדיקה בן מעשיה הנבאים לכם בשמי לע
אשר כבבל לאמר "שימך ה' כצדקיהו" וכאחאב
אשר קלם אמר רבי יוחנן משום ר' שמעון בן יוחי
יצינאפו את נשי רעים מאי עבד אזול לגבי בריה דנב
צדקיהו אמר כה אמר ה' השמיעני אל אחאב אזלה
ליומה הוא כי אתו לגבך שרדינהו לגבאי כי אתו לגב
הקדוש ברוך הוא והא חנניה מישאל ועזריה שא
כוותיהו לדידהו לא אמר להו לדין אמר לן אמר לע
מישאל ועזריה אמרו ליה אינון (6) תלמא הוו ואנון תרין
כהן גדול סברי ליתי יהושע דנפיש זכותיה ומנא עלן
ממאניה שנאמר "ויראני את יהושע כהן הגדול עומד כל
גו"א א"ל ידענא דצדיקא את אלא מאי טעמא אחניא בך
א"ל אינהו תלמא הוו ואנון תרין א"ל והא אברהם יחיד
לגורא הכא הדי רשעים חדי ואתייבי רשותא לגורא
יכשי לרטיבא מאי טעמא אינשו אמר רב פפא שהיו
שנאמר "ויהושע היה לבוש בגדים צואים וכי דרכו של י
נשים שאינן הגנות לכהונה ולא מיחה בהן אמר רבי תנ
האלה נתן לי מאי שש השעורים אילמא שש שעור